

"Nachtelijk sprookje"

Nachtelijk sprookje

Afgelopen nacht nam ik zoveel waar terwijl ik aan het werk was. De zorg aan één mevrouw was intensief, dus daar drie keer langs gegaan.

Maar ondertussen bewonderde ik het schouwspel van lente die terrein wil winnen van de winter.

De wegen waren wit, dus oppassen voor gladheid.

Maar in de tuinen zag ik sneeuwkllokjes en zelfs krokussen.

De wind was koud en eigenlijk vond ik dit de koudste nacht tot nu toe.

De vogels zongen prachtig hun lied om een uurtje of vijf. Ik heb naar hun boodschap geluisterd.

'De lente komt eraan.'

In een andere tuin zag ik knopjes op de takken van bomen en struiken die langzaam aan het uitkomen waren.

Maar het allermeeeste waar ik verwonderd over was, is eigenlijk onbeschrijfelijk.

Na twintig minuten stapte ik naar buiten en grote witte vlokken dwarrelden vrolijk naar beneden.

Ik was verbaasd, dus even van dit schouwspel genoten, door stil te blijven staan.

Terwijl ik naar de auto liep werd het al minder en terwijl ik mijn veiligheidsgordel om deed keek ik nog eens naar het huis.

Het sneeuwde daar nog steeds, maar voor mij niet, ook op de auto niet.

Later begreep ik, dit samenspel in de natuur is mij gegeven zo tegen de ochtend.

De sneeuw was alleen voor mij en deze boodschap zie ik als zeer gunstig.

Ik heb ervan genoten.

s nachts neem je veel meer waar dan overdag. Af en toe is het net een sprookje.

De komende nachten mag ik er alleen van dromen, daarna ga ik weer de wonderbaarlijke wereld in.

© februari 2011, Zonlicht, BasicPublishing.nl